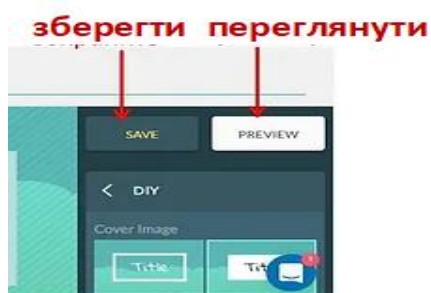
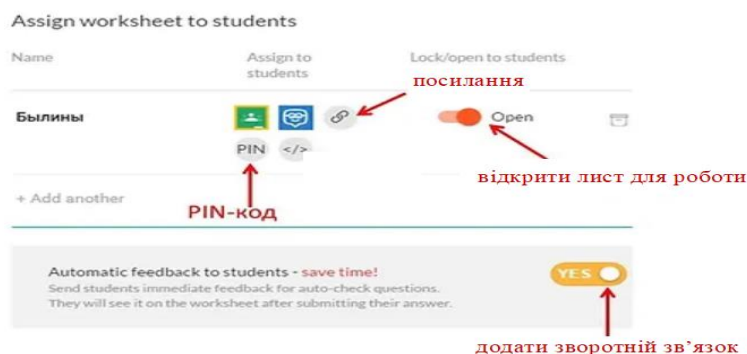

Запрошуємо учнів до роботи через команду «Assign to students». Налаштовуємо параметри зворотнього зв'язку: після відповідей на завдання, учням буде показана інформація про кількість правильних або неправильних відповідей на питання.

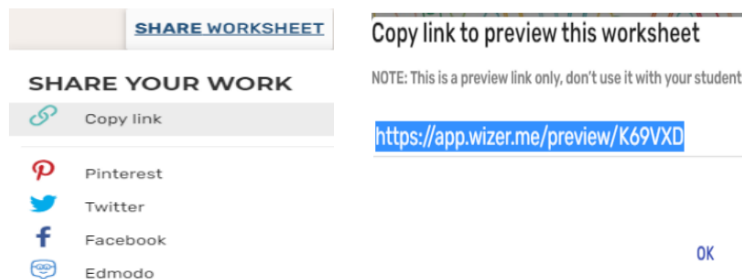
Учні, закінчивши роботу, натискають «Save», а потім «Hand in work» і ще раз підтвердити «Hand in work». Усі роботи учитель перевіряє в розділі «Answers», пише коментар або відправляє роботу на доопрацювання, вказавши на недоліки.

інтерактивними аркушами або створювати їх з нуля.

Також сервіс дає можливість розмістити всі матеріали, необхідні для уроку, в одному місці.

Отже, сервіс Wizer.me є простим цифровим інструментом, який дозволяє користуватися готовими

Список використаних джерел

1. Грабовський П. Критерії та показники добору цифрового застосунку реалізації інтерактивного робочого аркушу педагогічним працівником закладу загальної середньої освіти. *Освіта. Інноватика. Практика*, 2023. Том 11, № 9. С. 15–20.

2. Даниско О. В. Використання інтерактивних робочих аркушів як засобу підвищення ефективності процесу професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури. *Проблеми та перспективи розвитку фізичного виховання, спорту і здоров'я людини* : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (23–24 квітня 2020 р.) / ПНПУ імені В. Г. Короленка. Полтава, 2020. С. 34–38.

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ

Кочерга Ольга Миколаївна,

кандидат педагогічних наук, голова циклової комісії викладачів педагогіки та психології Комунального закладу «Прилуцький гуманітарно-педагогічний фаховий коледж імені Івана Франка» Чернігівської обласної ради

Ключові слова: студенти, здобувачі освіти, громадянська компетентність, структура громадянської компетентності.

Одним із першочергових завдань закладів вищої та фахової передвищої освіти є підготовка молоді до життя в сучасних умовах соціуму на засадах національної самоідентифікації.

12 квітня 2016 року Рада Європи ухвалила нові Рамки компетентностей для культури демократії, визнавши важливість розвитку громадянських компетентностей через освіту. Створення умов для формування особистості, для якої громадянське суспільство є осередком розкриття її творчих можливостей, задоволення особистих і суспільних інтересів, залишається одним із основних завдань освіти в Україні. Освітній процес потребує суттєвого змістового й організаційного оновлення, коли визнання громадянських цінностей відбуватиметься не примусово, а внаслідок особистої прихильності людини до них. Актуальним стає розширення практичного досвіду громадянської участі молодого покоління, формування у нього компетентної громадянськості й усвідомлення потреби вчитися цьому протягом життя.

Питання формування громадянської компетентності здобувачів освіти на різних рівнях розглядаються в аспекті громадянської освіти та національно-патріотичного виховання, в основі яких лежить українська національна ідея, народні традиції, шанобливе ставлення до культури та історії свого народу, до національної та народної символіки. Важливим чинником розвитку освітнього середовища є формування у здобувачів освіти всіх рівнів свідомої громадянської позиції, усвідомлення необхідності та готовності відстоювати свободу і незалежність своєї країни, на що вказують державні нормативні документи [3].

Сучасний заклад освіти має виховувати дітей-патріотів своєї держави, які здатні до соціальної комунікації, співробітництва задля досягнення спільної мети, які усвідомлюють свою громадянську ідентичність, державну, культурну, соціальну, історичну приналежність, здатні цінувати і розуміти інші культури та етноси, здатні до прийняття принципів рівності, чесності, толерантності, доброчесності; особистостей, які готові до попередження та вирішення конфліктів [2]. Формувати зазначені якості патріота-громадянина покликана насамперед початкова школа. Разом з тим, ця робота буде ефективною лише за умови, що сам учитель буде наділений всіма цими якостями, тобто буде особистістю зі сформованою громадянською компетентністю.

В аспекті цієї проблеми варто приділяти увагу формуванню зазначеного феномену під час навчання у педагогічному закладі фахової передвищої та вищої освіти.

Неоціненний внесок в обґрунтування актуальних проблем громадянського виховання учнівської та студентської молоді, виховання у неї національної самосвідомості, у висвітленні сутності громадянськості, психолого-педагогічних та народознавчих засад її формування вносять науково-теоретичні і практичні дослідження С. Русової, Г. Ващенко, В. Сухомлинського, В. Андрущенко, М. Боришевського, І. Зязюна, П. Ігнатенка, О. Киричука, В. Кременя, В. Оржеховської, О. Сухомлинської, Ю. Руденка та ін.

Громадянську компетентність у сучасних умовах розглядають як психологічну категорію та визначають, по-перше, як здатність захищати та піклуватися про права, інтереси та потреби людини і громадянина держави й суспільства; по-друге, як рівень навичок і здібностей, завдяки яким реалізується суспільна та громадянська активність; по-третє, як комплекс знань, умінь і навичок, якостей та практичного досвіду громадянської діяльності, викликаних орієнтацією людини на реалізацію громадянських цінностей [1].

У науковій літературі громадянську компетентність асоціюють з поняттям «громадянська зрілість», яку характеризує не вік, а погляди, вчинки гармонійно і всебічно розвиненої людини, яка наділена гуманістичним світоглядом. Зрілою є людина, яка постійно самовдосконалюється, має високий рівень національної та планетарної свідомості, знає культуру й історію рідного краю, соціально відповідальна, наділена стійкими переконаннями [1]. О. Пометун під громадянською компетентністю розуміє здатність, спроможність людини активно, відповідально й ефективно реалізовувати громадянські права й обов'язки для розвитку демократичного суспільства [5, с. 18].

У науковій літературі поширеною є думка про те, що громадянська компетентність особистості є сукупністю готовності та здатностей, що забезпечують активну, відповідальну і ефективну реалізацію нею комплексу прав і свобод та застосування знань громадянознавчого змісту на практиці. З цією думкою не можна не погодитись, адже саме готовність є тією характерною ознакою, яка уналежнює знання, вміння, мотиви, цінності особистості, її активний стан, установки на певну поведінкову модель та зосередженість на виконання конкретних завдань, а здатність є природною соціальною обдарованістю людини, її соціальна продуктивність. Громадянська компетентність проявляється в таких якостях особистості як відповідальність, наполегливість, упевненість, навички критичного мислення, спроможність до кооперації для досягнення поставлених цілей та ухвалення рішень, ставленні до правил як бажаних зразків поведінки, толерантності, поваги до прав і свобод людини, гуманності. А головне – громадянська компетентність – це готовність і здатність особистості активно і ефективно діяти на основі демократичних принципів і громадянської позиції.

Для того, щоб формувати громадянську компетентність особистості, важливо знати її структуру, компонентний склад. Слід зазначити, що у науковій літературі ця проблема аналізується по-різному. Так, О. Пометун компонентами громадянської компетентності визначає знаннєвий (знання і уявлення), діяльнісний (уміння і навички), ціннісний або мотиваційно-ціннісний (переживання, ставлення, ціннісні орієнтації), процесуальний або особистісно-творчий (сфера реалізації) [5]. Дослідниця О. Кучер доповнює компонентний склад громадянської компетентності рефлексивним складником [4].

Формування громадянської компетентності студентської молоді є важливою науковою та соціально-педагогічною проблемою, яка потребує належного розв'язання як на рівні педагогічної теорії, так і на рівні педагогічної практики. Професійна підготовка майбутнього вчителя є неможливою сьогодні без урахування компетентнісного підходу та такої її складової як громадянська компетентність. Викладачі закладів фахової передвищої і вищої освіти повинні чітко розуміти, що молоді люди, яких вони сьогодні виховують і навчають, – активна сила політичних змін, і залежно від того, які цінності вони вносять у ці зміни, яку культуру трансформують, з якими знаннями і перспективними планами йдуть у життя, багато в чому буде залежати становлення і розбудова Української держави в майбутньому.

Перспективи наших подальших досліджень полягають у вивченні змісту, форм, методів, педагогічних умов формування громадянської компетентності студентів в умовах педагогічного коледжу.

Список використаних джерел

1. Громко Т. Формування громадянської компетентності у студентів гуманітарних факультетів. URL: <https://dspace.cusu.edu.ua/server/api/core/bitstreams> (Дата звернення 07.04.2024 р.).

2. Концепція Нової Української школи. URL: <https://imzo.gov.ua/osvita/nush/> (Дата звернення 07.04.2024 р.).

3. Концепція розвитку громадянської освіти в Україні. URL: <https://nus.org.ua/wp-content/uploads/2018/01/> (Дата звернення 06.04.2024 р.).

4. Кучер О.А. Формування громадянської компетентності учнів профільних класів засобами варіативних суспільствознавчих предметів : дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спец.13.00.02. Київ, 2014. 252 с.

5. Пометун О. Формування громадянської компетентності : погляд з позиції сучасної педагогічної науки. Вісник програм шкільних обмінів. 2005. № 23. С. 18–20.

6. Шпаляренко Ю. Формування громадянської компетентності майбутніх учителів початкової школи у процесі вивчення педагогічних дисциплін. Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. 2020. № 9 (103). С. 270-280. URL: <https://pedscience.sspu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/06/27.pdf> (Дата звернення 06.04.2024 р.).

ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ІГРОВИМИ МЕТОДАМИ

Крамаренко Валентина Миколаївна, здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти 1 року навчання Навчально-наукового інституту педагогіки і психології Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка.

Науковий керівник: Бірюк Людмила Яківна, доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри педагогіки і психології початкової освіти Навчально-наукового інституту педагогіки і психології Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка

Ключові слова: розвиток, творчі здібності, здобувачі початкової освіти, Нова українська школа.

Навчання іноземної мови в молодшому шкільному віці є важливим етапом у формуванні комунікативної компетентності учнів. Однак, традиційні методи викладання не завжди є ефективними для дітей цієї вікової категорії, оскільки вони мають обмежену здатність до концентрації уваги та швидко втомлюються від монотонної діяльності. Тому постає питання пошуку ефективних методів та прийомів, які б відповідали психологічним особливостям молодших школярів та сприяли формуванню їхньої іншомовної комунікативної компетентності.

Однак, використання ігрових методів у навчанні іноземної мови вимагає ретельного психолого-педагогічного обґрунтування та розробки відповідних методичних рекомендацій. Необхідно визначити, які саме ігрові форми та прийоми є найбільш ефективними для формування різних складових іншомовної комунікативної компетентності (мовленнєвої, лінгвістичної, соціокультурної тощо), як їх правильно інтегрувати в освітній процес та які психолого-педагогічні умови необхідно створити для забезпечення їх максимальної результативності.